

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 215. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952569439248/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Maynstrømmen

Torveskibet

Spærret kjørte allene bort med Vognen tidlig om Morgen; vi andre valgte Flodveien. Jeg var i Gaar, efterat have badet mig i Maynen, bleven saa forelsket deri, at jeg besluttede at indborde mig paa Torveskibet, som alle Dage gaaer imellem Maynz og Frankfurt, og overtalte *Adams* til at gjøre mig Selskab. Denne Smakke er meget besynderlig bygt og indrettet, overmaade lang og smal med en lille Mast og et Raa-Seil i Forenden. Den styres af en uhyre Træsløv, og trækkes af Heste, der gaae snart paa Landet, snart i Vandet langs med Kysterne. Under et Overdæk, som i et Slags Ruf, sidde Passagererne, hultertilbuiter imellem Kaal, Ærter, Roer, alle Slags Frugter, Høns og andre deslige Sager. Selskabet bestod af henved to hundrede Personer af begge Kiøn, af forskiællige Folkeslag, alleslags Stænder og allehaande Religioner. Deputeerte, Kiøbmænd, Soldater, Bønder, Jøder, Rottefængere, Præster, Hververe, Haandværkere, Comoediantere, Koner, Piger og Friller vare sammenputtede mellem hinanden. Maskinen gleed fra Broen; Staden, Haverne, Viingardene svandt.

De meest afvexlende Landskaber foere os forbi, som i en Troldlygte, paa de mødende Kyster.

I Førstningen var alting tyst, den eene kiendte ikke den anden; man valgte sig Sæder, afsøndrede sig, dannede Grupper. Materien ordnedes, vort Chaos blev en lille Verden. Men end var den langt fra en fuldkommen Constitution – vi kom end og til *Maynz* uden at have bragt det saa vidt, bestemt at angive vor egentlige Regieringsform. Mængden var stemt for den Democraticke. Vare vi blevne bestandig under aaben Himmel, havde den udentvivl seiret aldeles; men en paakommende Regn jøge os alle ned under Dækket; og her forsøgte en forvoven *Gøgler* ved tusinde Kunster, latterlige Gøbærder, og Uglspillarier at

indføre et Slags *Hierarchie*. Det lykkedes ham virkelig for en Tid lang at tiltrække sig hele Torveskibets Opmærksomhed; men, just som han allerbest var i Skuddet, i det Øieblik han troede endelig at have faaet fat paa Eenevælden – maatte han overlade Thronen og Kronen til en anden endnu større Hexemester, der med en simpel Fiol og en ægte Torveskibsstemme fremtryllede saa uhørte Melodier og Harmonier, at alle, indtil Hundene og Hønsene, oprørtes. For saa meget des sikkrere at forvise sig Domineringen, samlede han de øvrige Virtuoser i Smakken rundt omkring sig, det understøttede ham omtrent som Adelen understøtter Monarken – og nu begynde en Musik –

„Saa gaaer det i Snutterbutshusen!
„Der polskdandser Katten og Musen;
„Der fanger man Lærken i Rusen,
„Og Laxen i Lundenes Suusen!
„Hey lystig! Kurads!
„Skjær Tippen af Mads!
„I Morgen udsøve vi Ruusen!“*

Jeg begynde virkelig at zitire for *Roms Frihed*; thi her var ikke blot *Brød* og *Skuespil*; men *Viin* og *Opera*. Hele Forsamlingen lo; flere lod sig henrive af den eenes, og hver Enkelt af alles Munterhed. Ingen Composition, intet Orchester – jeg torde lægge til: ingen Text har havt et saa almindeligt Bifald. Den forrige Helt var allerede reent glemt, da midt i den larmende Fryd –

„dlim – dimdlum – dumdumdum“ –

en melankolsk Harpe lod sig høre i den anden Ende af Ruffet.

Vor *Cæsar* brød sig i Begyndelsen ikke derom, og gientog syvende Gang Omqvædet:

„Saa gaaer det i Snutterbutshusen“ o.s.v.

Harpen svarte:

„dlim – dumdlum – dumdumdum“ –

* So geht es in Schnutterbutshausen zc.